

Statstilskud til anerkendte Sygekasser ophævet for det Statstilskuds Vedkommende, der ydes Sygekasserne for Regnskabsaarene 1917 og 1918. Samtidig ophæves den i § 13, 7.—9. Stykke, omhandlende Reguleringsfond.

Efter Sygekasseloven skal Statstilskuddet ydes dels i Forhold til Medlemstallet, dels i Forhold til Kassernes Udgifter, men saaledes, at der er fastsat en Maksimalydelse pr. Medlem. Imidlertid har Forholdene medført, at Sygekassernes Udgifter er steget saaledes, at i Løbet af ganske kort Tid vil alle Sygekasserne have naaet Maksimumsgrænsen for Statstilskuddet; og derved vilde faktisk Lovbestemmelsen, hvorefter Tilskuddet skal ydes baade efter Medlemstal og efter Udgifter, være ophævet, saa at Ydelsen kun vilde finde Sted efter Medlemstal. Under Hensyn hertil ansaa Regeringen det — i Overensstemmelse saavel med et af de danske Sygekassers samvirkende Centralforeninger fremsat Ønske som med Sygekasseinspektørens Indstilling — for rigtigt at foreslaa Begrænsningen helt ophævet og samtidig at foreslaa den Reguleringsfond, som var indført for at raade Bod paa Vanskeligheder, som maatte opstaa ved Gennemførelsen af Maksimalgrænsen, ophævet. I det i Sygekasselovens § 6 omhandlede Rigsdagsudvalg var der ganske vist fremsat Ønske om, at Bestemmelsen foreløbig kun skulde gælde i 2 Aar, men da de Forhold, som nu er til Stede, ikke kan tænkes at ville forsvinde, fastholdt Ministeriet en endelig Ophævelse som det rette. Ved Lovforslagets Behandling i Folketinget foreslog imidlertid Hege-lund-Lange Ophævelsen indskrænket til to Aar, hvilket vedtoges, efter at Ministeren havde sluttet sig dertil.

50. Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder. (Indenrigsministeren). [A. Sp. 2909 — C. Sp. 191, 221].

Fremsat i *Folketinget* $13/12$ (F. Sp. 1944). 1. Beh. $15/12$ (F. Sp. 2016). 2. Beh. $17/12$ (F. Sp. 2084). 3. Beh. $18/12$ (F. Sp. 2104). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $9/1$ (L. Sp. 708). 2. Beh. $11/1$ (L. Sp. 718). 3. Beh. $11/1$ (L. Sp. 720). Loven stadfæstet 18. Januar 1918. (Lov-Tid. Nr. 20).

Loven, der afløser Loven af 5. Januar 1914 (der kun skulde gælde indtil 1. April 1918), har samme Indhold som denne, kun at der er indsat en til § 273, 1. Stykke, i Retsplejeloven af 11. April 1916 svarende Bestemmelse om, at der ikke maa udstedes Attester eller føres Vidner om, hvad